

Fullt begripliga strider

Posted By [Lars Böhlin](#) On 3 december 2008 @ 0:40 In [Scen](#) | [No Comments](#)

TEATER

SVEABORG

Interaktiv historia
Profilteatern, Umeå

VÅLSPELAT. Daniel Rudstedt lyckas alldeles utmärkt i rollen som kommandant Cronstedt, mannen som till omvärldens förvåning kapitulerade och överlämnade Sveaborg till Ryssland. "Sveaborg" försöker svara på frågan hur det kunde ha gått till. FOTO: ANDREAS NILSSON

TEATER

SVEABORG

Interaktiv historia
Profilteatern, Umeå

Manus: AnnaSara Hammar

Regi: Emil Nilsson-Mäki

I rollerna: Albin Grenholm, Daniel Rudstedt, Emelie Sterner, Frida Sandberg, Joel Löfwenius och Magnus Nilsson-Mäki

JAG GILLAR DET HÄR. Det är lätt att sympatisera med satsningen på att uppmärksamma krigen 1808–1809 och den svenska förlusten av Finland. Både för att föreningen Interaktiv historia väljer att satsa på teater och för att man gör det så ordentligt. För det finns andra möjliga teater varianter: En mer grovhuggen amatörteater, en torr genomdragning av fakta eller möjligen en finkänslig gestaltning där man blir individcentrerad.

Nu genomför man istället en balansgång där man försöker få lite av varje – och lyckas riktigt bra.

Uppgiften för "Sveaborg" är att skildra hur det kommer sig att fästningen Sveaborg som av många ansågs som ointaglig kapitulerade för ryssarna i maj 1808. Det var nämligen en förhållandevis kort belägring som inte var speciellt besvärlig så för en utomstående kan det vara obegripligt. Trots allt var Sveaborg nyckeln till försvaret av Finland så man kunde inte vara helt oförberedd.

För att besvara frågan har manusförfattaren AnnaSara Hammar gått ner på familjenivå för att utröna hur det kan vara att befinna sig under belägring. Där hittar vi kommandant Cronstedt, hans fru och dotter. Samt några personer runt dem, som familjens informator, ett underbefäl och en kapten.

Tillsammans ger de utlopp för en palett av åsikter och förhoppningar som tillsammans kan ge en bild av vad som pågick innanför Sveaborgs murar. Den mest militante av dem är kaptenen som inte kan förstå den uppgivna hållningen och som för en utomstående verkar redig. Men det är förstas lätt att sitta på behörigt avstånd och uppskatta hårda tag.

ETT PROBLEM med sådan här teater är balansgången mellan det historiskt korrekta och den konstnärliga gestaltningen, men för mina ögon ser det rimligt korrekt ut och dramatiken finns där. Att kommandanten strider med sina egna demoner och tvivel framgår med all tydlighet och Daniel Rudstedt spelar honom utmärkt trots att han borde vara dramats gåta. Regissören Emil Nilsson-Mäki hade en del problem med förra årets "Dagarna i Tilsit" men här flyter det på desto bättre med få svackor och en klar inriktning.

Det är bara att gratulera de inblandade och som åskådare får man se fram emot nästa års upplösning då striderna i Sävar avhandlas och starten på ett mer fredligt Sverige tar sin början.